

יהושוע מאירי:

„שפירא הורה לאסור עליי להיכנס לחדרו!”

פרשת מודעי העלתה את העיתונות לתפקיד פעיל יותר מאשר במיקרים דומים בעבר. תחילה היו אלה זאב חספר מחדשות ויואל מרקוס מהארץ שפירסמו את פנינו של שריהאוצר, וסירבו לחיות בשלום עם הכחשותיו מאוחר יותר. אחר־כך עלה לכותרות יהושע מאירי מהארץ, שפירסם בעיצומן של הספקולציות על איך ומתי תתפרק הממשלה, את הפרשה המפורסמת שהושגה בין מודעי, יצחק שמיר ואברהם שפירא. בדבר חילופי התיקים בין מישרדי החוץ והאוצר.

● איך נודע לך על ההסדר, שהיה אמור להישאר בסוד עד סוף השבוע?

מי שמכיר את הנפשות הפועלות, יודע שזה לא יכול היה להישאר בגדר סוד. עכשיו לעניין: הגיעו אליי ציטוטים מדויקים ביותר משיחות־טלפון משולשות שניהלו שפירא, מודעי ושמיר. פירסמתי את התוכן המדויק של השיחות, מילה במילה. על פי השיחות הטלפוניות, כבר ידעתי אז — ביום השלישי — על התוכנית שנקמה, למשוך ולמשוך את המשבר, מבלי לשתף את שרי הליכוד.

● איך נהגת בהמשך השבוע, כשההצגה נמשכה — התפטרות מודעי וכל המתח מסביב — כשירדעת על התוכנית המפורטת?

אין לך מושג כמה מוזר היה לי לראות את מודעי עושה תרגילי התפטרות, כשירדעתי שהוא יתיר על תיקי־האוצר כבר ביום השני? הקטע הוא, שהפירסומים שלי זכו בכנסת להרמת גבות ולעירעור על אמיתותם, עד שהמשכו של השבוע הוכיח את האמת בפירסומיי. נורא הפליא אותי גם הייעוץ התיקשורתי שקיבל שריהאוצר, שהכניס אותו למליכוד. כעת הוא צריך לעמוד לפני חבריו לליכוד ולהסביר מודע הונה אותם.

● מה קרה לך אישית בעיקבות הסקופ?

טוב, אז למרות זה שמודעי ושפירא הזרזו להכחיש את הדיעה שפירסמתי, הורה שפירא לעזור לי לאסור עליי את הכניסה לחדרו בכנסת. זאת מפני ששיחות־הטלפון, אותן ניהל משם ביום השני, פורסמו על ידי.

ג'ניטה לה־ביאנקה:

„לא נעלבתי שהעיתונות הדתית מחרימה אותי!”

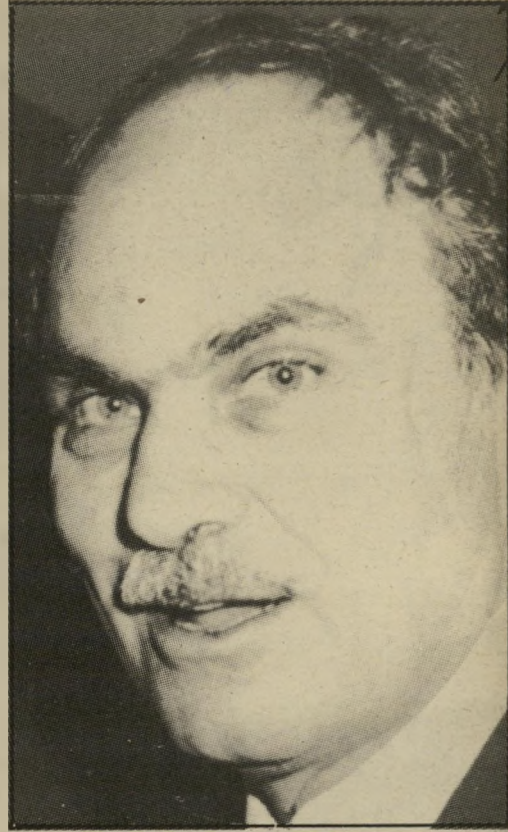
האמרגנים שהביא ארצה את הזמרת הוותיקה, המוכרת בארצות־הברית גם כהזמיר מבופלו, ניסו לפרסם את דבר בואה בעיתון הצופה. מדוע דווקא שם? כי לה־ביאנקה מפורסמת ברחבי ארצות־הברית בשירי החזנות שלה ושירי היידיש. העורך התורן בעיתון הדתי נבהל ושאל: „השתגעתי! אשה שרה, ועוד שירי־חזנות! היא יהודיה בכלל! אינכם יודעים שקול באשה — ערוזה? כך חוסלו סיכווייה של לה־ביאנקה לזכות בפירסום בעיתונות הדתית? היא גם אשה, גם נוצריה, טפוט־טפוטו, וגם שרה שאיני יהודיה ושרה רפרטואר יהודי. שם אוהבים את זה לאר דווקא יהודים. לעובדה שאני אשה בכלל אין התייחסות מיוחדת, גם מצד שומרי־מסורת.”

זה בסדר, אני מבינה, לכל אחד יש מסורת. זו דת שלכם, המדיניות של העיתונים שלכם. בנידווק לא מתייחסים לעובדה שאיני יהודיה ושרה רפרטואר יהודי. שם אוהבים את זה לאר דווקא יהודים. לעובדה שאני אשה בכלל אין התייחסות מיוחדת, גם מצד שומרי־מסורת.

● איך הגעת דווקא לרפרטואר בעל ציביון יהודי? לפני שנים רבות פגשתי במלחין שלום סקונדה. הוא לא מוכר פה? בארצות־הברית הוא מאוד מפורסם. הוא שם גדול שם, הוא כמובן יהודי, ולימד אותי לשיר שירים יהודיים. זה נורא מצא חן בעיניי ובעיני הקהל, אז המשכתי. גם הנשיא ריצ'רד ניקסון מאוד אהב את הרפרטואר שלי. אני בכלל מופתעת ממה שקורה פה.

● באיזה מובן?

חשבתי שישראל זאת ארץ יותר דתית, מסורתית, כשהאמר גנים ראו את הרפטואר שלי, הם אמרו לי שחזנות ושירים ביידיש לא הולכים כל־כך בישראל. ממש הופתעתי! הורידו לי את רוב קיטעי־החזנות מהופעותיי הצפויות פה, וגם את החלק היידישי צימצמו לטובת שירים קיצוניים אמריקאיים. כל זה, בצירוף הסיפור עם העיתון הדתי — גרם לי להפתעה גמורה.

עדי אמוראי:

„אני מת לא לבוא כמה ימים לאוצר!”

בכל הבילבול בחילופין בין תיקי החוץ והאוצר נותרים סימני־שאלה רבים. מי יהיה, למשל, סגן שריהאוצר? הוזכר שמו של שריהאוצר לשעבר מטעם הליכוד יגאל כהן־אורגד. במערך מסרבים בכלל לשמוע על כך שמישרת סגן־השר במישרד־האוצר תופקע מהם. באווירת בלגאן זו שוחחתי עם סגן שר האוצר עדי אמוראי, בשעותיו האחרונות במישרתו זו.

● מהו התסריט של השבוע הקרוב לגביך?

טוב, אז כשריהאוצר יצחק מודעי מפוטר, מפוטר גם סגנו — אני, במיקרה זה — אוטומטית. אני צריך לעשות שום דבר בנושא. זהו תהליך אוטומטי. יש להניח, שמיד אחר־כך אחזור לתפקידי.

● שמעתי דווקא את שמו של יגאל כהן־אורגד במועמד למישרה.

איני מאמין שהמערך יסכים לוותר עליי. אולי כשימיעון (פרס) יגיע למישרה, לאחר הרוטציה, יסכימו לוותר עליי. אני אומנם עובד בשקט, כלי הרבה תיקשורת, אבל אני הצינור של שימיעון באוצר. כשנכנסתי לתפקידי, הוא צילצל אליי ואמר לי: „עדי, אתה העיניים והאוזניים שלי באוצר!” אני גם אחראי על תחומים מסויימים וגם מעביר לו מידע. הנה, כשניסו להטיל מס בן שמונה עד עשרה אחוזים על הסכנות הציבור, אני עצרתי זאת. נאבקתי על כך שני לילות!

● דיברו איתך כבר על עתידך הקרוב ביותר?

לא, אף אחד לא ריכר איתי על מה שיקרה השבוע. אני קיים במישרד גם בזכות עצמי וגם כנציג של שימיעון. עכשיו, מכיוון ששמיר לא מבין בכלכלה, אולי מפחדים בליכוד שאעשה כרצוני. לכן מבקשים למנות נציג משלהם תחתיי. איני אומר ששמיר לא ילמד על כלכלה, תוך כדי עיסוק שוטף בענייני המישרה, אך חצי שנה זהו טווח זמן קצר מדי. לפרס, שגם הוא אינו כלכלן אך הוא כבר מתמצא היטב בנושא, לקח שנה להגיע לדרגת הידע שלו.

● בכל מיקרה, אני מבינה שאתה עלול לחזור להיות חבר־כנסת מהשורה, אפילו לזמן קצר.

הלוואי! את יודעת כמה שעות ביום אני עובד? אני מת לא לבוא כמה ימים למישרד, רותי, אשתי, מקווה שזה יקרה בחגי־הפסח, שאעזור לה בבית.